

Alla helgons dag 1 november 2020

Bara Gud är helig. Helighet är det som mest kännetecknar Gud i hans upphöjda och transcendenta verklighet. Vi kan aldrig förstå eller beskriva Guds helighet, bara falla ner i vördnad och tystnad inför det mysterium som helt övergår oss. Men det märkliga är att Gud är så generös och storsint att han vill dela också denna sin innersta verklighet med oss. Därför blir han människa i Jesus Kristus för att visa oss vad helighet i mänsklig gestalt innebär. Genom vårt dop är vi så innerligt förenade med Jesus att vi också fått del av hans helighet, som ett litet frö, ett litet senapskorn. Resten av livet går ut på att låta sig förvandlas och omformas av denna delaktighet i Jesu helighet. Genom vårt dop är vi alla inbjudna och kallade till helighet. Vi är förpliktade att sträva efter att leva ett helgat liv, som vittnar om Guds egen helighet uppenbarad till fullo i Jesu person och verk.

Mänsklig helighet kan anta otaliga former och nyanser, men till sist pekar de alltid tillbaka på Jesus. Varje helgon är unikt och kan aldrig upprepas. Samtidigt liknar varje helgon Jesus och pekar tillbaka på honom. En ny aspekt av Jesu eget mysterium blir uppenbar i varje helgon. Inga är så olika sinsemellan som de heliga, samtidigt som inga är så lika varandra, eftersom de alla förtydligar en aspekt av Jesus för oss. Som lemmar i hans mystiska kropp är de ständigt djupt förenade med honom och låter sig förvandlas av hans nåd. Det är han som handlar i dem. Det är honom de är förbundna och förankrade i. Genom dem kan vi också komma Jesus närmare och bli mer och mer identifierade med honom. Vi tillhör denna heliga vänkrets som de heliga förenade i och med Jesus utgör: alltså hans heliga kyrka, hans heliga folk.

I Johannes Uppenbarelse ser vi att de heliga utgör ”en stor skara om ingen kunde räkna” (7:9). Tillsammans med änglarna står de inför Gud i lovsång och tillbedjan. De heliga har redan nått sitt definitiva mål i Guds eviga härlighet. Därifrån kan de hjälpa och stödja oss och tala väl för oss. De har levt samma liv som vi och kämpat för att vara trogna. ”Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod” (Upp 7:14). Kriteriet på äkta helighet är alltid att man är beredd att ta på sig Jesu heliga kors och hjälpa honom att bära det för världens frälsning. I alla tider finns det kristna som får ge sitt liv för Jesus. Martyriet är aldrig långt borta. Vi behöver bara tänka på offren i katedralen i Nice. Kristna och deras kyrkor attackeras och vanhelgas ständigt på nytt. Det får inte förvåna oss. Jesus har saligförklarat dem som utsätts för förföljelse. ”Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen” (Matt 5:11).

Om vi verkligen älskar Jesus och försöker efterfölja honom får vi nästan alltid erfara motstånd av olika slag. Vi måste vara beredda att bli kränkta och skymfade

för hans skull. Det borde faktiskt vara vår glädje, när vi får pröva på det som var hans lott här på jorden. Samtidigt vet vi att vi får hans nåd och kraft att bära detta. Är vi verkligen förenade med Jesus och försöker efterlikna honom i saktmod och ödmjukhet kan detta motstånd och denna förföljelse bara stärka oss i vår tro på honom och få oss att växa i kärlek till dem som behandlar oss illa. Det låter paradoxalt och kanske lite cyniskt, men ett av de största glädjeämnena för en kristen är att få dela något av det förakt och den förföljelse som Jesus fick utstå. Den helige Johannes av Korset vågar till och med säga att vi måste törsta efter förakt. Att vara lik Jesus innebär att bli föraktad, förlöjligad och förföljd för hans skull.

Kors och uppståndelse går alltid samman i kristendomen. Har vi fått dela Jesu kors här på jorden får vi också dela hans uppståndelse. Har vi försökt leva ett helgat liv här på jorden, får vi fortsätta med det i himlen. ”Nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är” (1 Joh 3:2). Här på jorden får vi ständigt söka att komma Jesus närmare genom att efterfölja honom i det dagliga livet. Överallt kan vi finna spår av honom. Överallt kan vi se hans ansikte återspeglat i vår medmänniska, speciellt i de fattiga och nödlidande. Under vår jordiska pilgrimsfärd är den förhärligade Jesus alltid nära oss och leder oss fram till den eviga härligheten. Men då måste vi också ta på oss hans kors, i vilken form det än möter oss, för att så få dela hans uppståndelse. ”Saliga de renhjärtade, de skall se Gud” (Matt 5:8), säger Jesus. Vårt mål är att en gång få se Gud sådan han är.

Därför är det så viktigt att redan nu leva i tro och ha Jesus inför ögonen, så att vi lever i hans efterföljd och till hans ära. Genom saligprisningarna får vi känna Jesus bättre. Vi kan se på dem som hans självporträtt. Sedan blir de återspeglade i hans heliga, som kan förtydliga och ge saligprisningarna ett mänskligt ansikte. Vi kan bara tänka på den helige Franciskus, som visar oss hur man kan leva som fattig i anden. Vi är alla inbjudna att spegla oss i saligprisningarna för att så förvandlas av Guds nåd och mer och mer bli lika Jesus. Ändå måste vi gång på gång bekänna att vi har kommit till korta, men då växer vi samtidigt i ödmjukhet. Dag efter dag får vi börja om på nytt genom Guds nåd. Det finns alltid en ny aspekt av livet i Jesu närhet och efterföljd att upptäcka. Ofta gör vi det när vi lär känna helgonen, som visar oss hur vi i det dagliga livets alla händelser och utmaningar kan möta Jesus och förvandlas av honom. Vi är inte ensamma på vår väg. Vi tillhör Guds heliga folk, där otaliga helgon både i himmel och på jord hjälper oss på vår pilgrimsfärd mot Guds eviga härlighet. Idag gläder vi oss över dem, våra bästa vänner, och tackar Gud för dem.

